

A l'extrem del jardí del monestir hi ha una pedra rodona en la que està gravada "**La rosa del vents**". Unes grans fletxes senyalen les direccions i el nom de cada vent, més enllà un dibuix senyala ciutats i països del món. Vents que obren la ment a la humanitat.

En el centre de la Setmana Santa i de la Pasqua hi està el Crist, el lavatori dels peus, l'eucaristia, la pregària en els límits, la traïció, els judicis, les tortures, la creu, la llançada, el darrer sospir, l'enterrament, les dones amb els seus perfums.... i el matí de Pasqua la glorificació que el fa present definitivament.

Jesús és el centre de la Setmana Santa, ens convida a aprofundir en els seus sentiments, en la seva donació, en el seu dolor i el seu amor. Cridats a esdevenir més cristians.

Els vents del Nord ens porten vers el Pare i l'Esperit, vers Déu que en unitat i comunitat estima el món fins a extrem de donar en Jesús la vida per nosaltres. Quin Déu! Que nou, que diferent d'aquelles imatges terribles, separades i separadores, que proper, que cordial.

Déu és el que és desvetlla a la Setmana Santa i a la Pasqua, el que trenca la cortina de l'antiga aliança i es mostra com DÉU AMOR, com el Pare del Fill pròdig, com a Pastor i Espòs, un Déu nou, que pateix, que ens reconeix, que sent, il·lumina, ens acompanya i ens inspira.

Els vents del Sud ens apropen al dolor del món; aquell de les limitacions de la vida, de la temporalitat, del límits humans ...la malaltia, i el traspàs definitiu.... i aquell dolor provocat per l'odi, la violència, el fanatisme, el menyspreu, l'abandonament, la violència.

Una setmana santa aliena al dolor del món no respon a les intencions, les opcions i els sentiments del Crist, que es va identificar per amor i per justícia amb els que pateixen per compartir, ajudar i alliberar. És la setmana santa espiritualista, que plora per Jesús però dona l'esquena a Jesús. Som convidats a renovar la nostra opció pels pobres, malalts i explotats.

Els vents de l'Est ens porten a la reflexió sobre nosaltres mateixos. Hi ha una relació entre Déu i nosaltres, fets a imatge i semblança d'Ell. La nostra vida, els nostres sentiments, les nostres opcions, els nostres pecats i defallences.... tot és cridat a la vida, tot vol ser purificat i transformat des de la creu. Ell té set dels nostre canvis.

I finalment la Setmana Santa, com **els vent de l'Oest**, en plena primavera, vol ajudar-nos a contemplar la natura, la capacitat que té de renovació i de bellesa. La natura tal com és en el seu teixit original, pur i essencial, i la natura com inspiració de l'art, la poesia, les lletres, les imatges, els cants i l'arquitectura. Quanta bellesa i harmonia en el món, quan d'art que s'inspira en els fets de la mort i la resurrecció de Jesús.

Jesús, a la creu, entre el Nord, el Sud, l'Est i l'Oest, oberts a tots els vents, esteses les mans, clavats els peus, foradat el cor, és el missatge de com ens estima.... i al matí de Pasqua fonamenta el gran optimisme i la gran esperança de que tot, acabarà bé.

Moltes gràcies, Jesucrist, Nostre Senyor.

Jesús Renau sj